

Pagtaas ng Pamantayan

"Ang Paghangad ng Personal na Kabanalan" # 3

Hebreo 12:12-17

Wayne J. Edwards, Pastor

Sa 2 Mga Taga-Corinto 5:21, isinulat ni Apostol Pablo: ***"Para sa atin ay ginawa niya siyang [Kristo] na maging kasalanan na hindi nakakilala ng kasalanan, upang sa kanya tayo ay maging katuwiran ng Diyos."***

- Tinitiyak ng katuwirang ito sa posisyon ang pagtanggap ng Diyos, anuman ang ating damdamin o kilos sa anumang sandali.
- Dahil sa Kanyang ibinilang na katuwiran, ipinahayag ng Diyos na tayo ay katanggap-tanggap, na nangangahulugang ang ating mga kasalanan ay pinatawad dahil sa kamatayan ni Kristo, at hindi sa ating sarili.

Sa Santiago 2:18, isinulat ng Apostol: ***"Oo, maaaring sabihin ng tao, ikaw ay may pananampalataya, at ako ay may mga gawa: ipakita mo sa akin ang iyong pananampalataya na walang iyong mga gawa, at ipapakita ko sa iyo ang aking pananampalataya sa pamamagitan ng aking mga gawa."*** (KJV)

- Ang ating katuwiran sa posisyon ay isang minsanang pangyayari na naganap sa araw na tayo ay ipinanganak na muli.

- Ang ating praktikal na katuwiran ay ang pang-araw-araw na proseso ng pagayon sa ating buhay sa larawan ni Jesucristo, at doon nakasalalay ang ating paghahangad ng kabanalan.

Sa Filipos 2:13, isinulat ni Apostol Pablo: ***“Pagsikapan ninyo ang inyong kaligtasan nang may takot at pangiginig.”***

- Hindi ito gagawin ng Diyos para sa atin, ngunit hindi Niya ito magagawa kung wala tayo. Gayunpaman, gagawin Niya ito sa pamamagitan natin kung isusuko natin ang ating buhay sa Kanyang Panginoon.
- Ang personal na kabanalan ay ang bunga ng katuwiran ni Kristo na ibinilang sa atin noong araw na tayo ay ipinanganak na muli. Bago ang sandaling iyon ng pagbabagong-buhay, wala tayong kakayahang gumawa ng anumang uri ng mga gawa ng katuwiran.
 - Mula sa Roma 3:9-18 : ***“Walang matuwid, wala, wala kahit isa; Walang nakakaunawa; Walang humahanap sa Diyos. Silang lahat ay lumihis; Silang magkakasama ay naging walang pakinabang; Walang gumagawa ng mabuti, wala, wala kahit isa. Walang takot sa Diyos sa harap ng kanilang mga mata.”***
- Gayunpaman, ang katibayan na ang matuwid na binhi ni Kristo ay itinanim sa ating mga kaluluwa ay nagsisimula tayong magbunga ng dalisay na katuwiran, gaya ng inilarawan ni Jesus sa Juan 15:1-6 .
 - Ang mga sanga ng puno ng ubas ay hindi nagbubunga ng bunga sa kanilang sarili; dapat silang ikabit sa baging at kunin ang kanilang nagbibigay-buhay na pagkain mula rito.
 - Sinabi ni Jesus na Siya ang Punong Ubas, at ang mga naniniwala sa Kanya ay ang mga sanga, at ang nananatili sa Kanya ay nagbubunga ng maraming bunga.
- Kawikaan 11:30 – ***“Ang bunga ng matuwid ay puno ng buhay, at ang matalino ay nagliligtas ng mga buhay.”***
- Galacia 5:22-23 – ***“Ang bunga ng Espiritu ay pag-ibig, kagalakan, kapayapaan, pagpapahinuhod, kagandahang-loob, kabutihan, katapatan, kahinahunan, pagpipigil sa sarili.”***
- Filipos 3:9 – ***“Ang bunga ng katuwiran ay hindi ang aking sariling katuwiran na nagmumula sa aking pagsunod sa kautusan, kundi ang bunga ng pananampalataya kay Cristo, ang katuwirang mula sa Diyos na nakasalalay sa pananampalataya.”***
- Mula sa Lucas 19 : ***“Panginoon! Dito at ngayon, ibinibigay ko ang kalahati ng aking mga ari-arian sa mga dukha, at kung nadaya ko ang sinuman sa anumang bagay, babayaran ko ang apat na beses ng halaga.”***
- Mula sa 1 Timoteo 6:11-12 : ***“ Ngunit ikaw na tao ng Diyos, tumakas ka sa lahat ng ito at ituloy mo ang katuwiran.”***

Labindalawang Katibayan na nagpapatunay sa katuwiran ng Diyos ay inilagay sa ating buhay.

- May malalim na kasiyahan sa kabanalan ng Diyos. Bagama't maaari tayong maakit sa Kanya sa pamamagitan ng Kanyang pag-ibig, Kanyang awa, Kanyang biyaya, at Kanyang kapangyarihan, tayo ay naaakit sa Kanyang kabanalan, at nais nating maging katulad Niya.

- Pinahintulutan nating kumalat ang halimuyak ng Kanyang kabanalan sa bawat bahagi ng ating buhay – maging sa mga madilim na sulok ng ating buhay kung saan inilaan natin ang mga nakatagong kasalanan. Ang hangarin natin ay ang liwanag ng kabanalan ng Diyos ang magliliwanag sa ating mga kaluluwa.
- May pagnanais na maging mas banal kaysa sa atin ngayon. Bagama't palagi nating nababatid ang ating kalikasan ng kasalanan, ang pinakamalalim na hangarin ng ating buhay ay ang maging malaya sa apela ng kasalanan; na huwag nang hayaang maghari sa atin ang kasalanan.
- Mayroon tayong tunay na pagkamuhi sa lahat ng kasalanan at kasamaan. Ang lahat ng kasalanan ay pare-parehong kasuklam-suklam. Dahil hindi lamang mahal ni Jesus ang katuwiran, ngunit kinasusuklaman din Niya ang lahat ng uri ng kasamaan, kung ang Kanyang katuwiran ay naipasok sa ating mga kaluluwa, kung gayon ay kapopootan din natin ang lahat ng uri ng kasamaan, kabilang ang mga maliliit na kasalanang "lite" na idinadahilan natin sa ating sarili at sa iba.
- Tayo ay labis na nagdalamhati at nababagabag sa ating mga kasalanan – hindi natin ito binabale-wala o sinusubukang i-rationalize o bigyang-katuwiran ang mga ito.

- Sa Awit 38:18, sinabi ni David, ***“Aking ipinahahayag ang aking kasamaan, ako ay nababagabag sa aking kasalanan, ito ay bumabagabag sa akin na ako ay nagkasala.”***

- Sa 2 Mga Taga-Corinto 7:10, sinabi ni Apostol Pablo, ***“Ang kalungkutan mula sa Diyos ay nagdudulot ng pagsisisi na humahantong sa kaligtasan at hindi nag-iiwan ng pagsisisi.”***

- Tayo ay naaakit at natutuwa sa mga banal na tungkulin – hindi na ito pabigat sa atin. Hindi na pabigat ang gumising sa oras upang magkaroon ng ating araw-araw na tahimik na oras. Ngayon ay isang kagalakan na makasama ang bayan ng Diyos sa paligid ng pag-aaral ng Salita ng Diyos, at inaasahan namin ito nang may matinding pananabik.
- Nagtatrabaho kami upang gawing banal ang ibang tao. Idinadalangin namin ang kabanalan ng iba at palagi naming hinahamon ang mga mahal namin na mamuhay ng banal at sumama sa amin sa hangaring iyon ng kabanalan.
- Kami ay nagdadalamhati sa kawalan ng kabanalan sa lahat ng tao sa mundo, lalo na sa mga nag-aangking bayan ng Diyos, ngunit hindi lalabas sa kanila at magkakahiwalay.
- Dahil alam natin na tayo ay itinakda nang una upang maging katulad ng larawan ni Jesu-Kristo, hindi tayo makapaghintay hanggang ang layuning iyon ay matupad sa ating buhay. Ito ay higit pa sa pagtatanong, “Ano ang gagawin ni Jesus?” Ito ay isang pagnanais na maging "tulad ni Kristo," sa lahat ng ating ginagawa - na magkaroon ng gayong banal na puso, at mamuhay ng isang banal na pamumuhay.
- Nalulugod tayo sa pag-aaral ng Banal na Salita ng Diyos, ito man ay sa ating sariling personal na pag-aaral ng Bibliya, o sa isang Bible Class o sa Worship Service. Tulad ng mga bagong silang na sanggol, hinahangad natin ang nakapagpapalusog na gatas ng Salita, dahil alam natin na iyon ang tanging paraan upang tayo ay maging espirituwal na mature sa ating pananampalataya.
- Natutuwa tayo sa pagtitiyak na ang sukdulang layunin ng ating buhay ay luwalhatiin ang Diyos at purihin Siya magpakailanman. Samakatuwid, sinisikap nating makita na ang Diyos ay niluluwalhati; upang ang Kanyang mga banal na katangian ay maipakita, sa anumang makitang gawin ng ating mga kamay.

- Hindi tayo nahihiyang magsalita ng banal na wika o hayagang talakayin ang mga isyung espirituwal. Hindi tayo natatakot na makipag-usap sa iba tungkol kay Jesus o ibahagi ang ipinahayag sa atin ng Banal na Espiritu.

"Hindi ba ninyo alam na ang mga tumatakbo sa isang takbuhan ay lahat ay tumatakbo, ngunit ang isa ay tumatanggap ng gantimpala? Tumakbo sa paraang ito ay matamo ninyo. At ang bawat isa na nakikipagkumpitensya para sa gantimpala ay mapagpigil sa lahat ng bagay. Ngayon ay ginagawa nila ito upang makakuha ng isang koronang nasisira, ngunit tayo ay para sa isang putong na walang kasiraan. Kaya't ako ay tumatakbo, hindi nang walang katiyakan. Kaya't ako'y lumalaban sa hangin, ngunit ito'y aking pinamumunuan: baka, kapag nangaral na ako sa iba, ako mismo ay mawalan ng karapatan."

1 Corinto 9:24-27